

Cap a Frankfurt Albert Sánchez Piñol

“La finalitat no és traduir, és establir lligams”

Albert Sánchez Piñol té molt clar que una llengua que no innova està condemnada a mort ● Noemí Bibolas

Quan arribarà la tercera novel·la de la trilogia?

Potser abans acabo un llibre de contes. No em lliga cap contracte. Diuen que els llibres decideixen ells quan han de ser escrits. En tinc uns quants de pendents. Són com quatre persones que es barallen per sortir per la mateixa porta.

Quina connexió hi ha entre antropologia i literatura?

Per mi és molt útil. Hi ha molta base antropològica en el que faig. Però poso per separat contingut i tècnica.

Diuen que totes les pors expressen la por a morir.

Ho diuen els psicòlegs occidentals. La por és intrínseca a l'ésser humà però té un factor altament culturalitzat. A partir d'un moment hi ha una cosa que fa més por que el lleó.

¿La por a través de la literatura és terapèutica?

És útil. No deixa de ser una paradoxa. Paguem per passar por. El lector l'únic que no tolera és avorrir-se.

Quin és l'atractiu literari d'un monstre?

És com qualsevol personatge. En el fons et serveix per parlar del que t'interessa. El crees amb les teves característiques. Crees des de zero.

La tesi que preparava al Congo va quedar interrompuda. Hi pensa tornar?

Si m'hi quedava em mataren. No tinc gaires ganes de tornar-hi. Sóc poc *pel·liculer*. Àfrica et fa sentir culpable, sempre et posa davant d'algun dilema.

Els seus viatges ara són promocionals: com els viu?

S'ha de fer. A Alemanya va

anar molt bé. I em va sorprendre molt Rússia. A la roda de premsa de Moscou hi havia més de 50 periodistes. En tres setmanes van vendre moltíssims exemplars. És un país del qual només rebem males notícies. És sorprenent que no ens arribin més escriptors russos. D'Argentina em van agradar molt les entrevistes. Eren molt personals i no havia de repetir sempre el mateix. Pensar cansa menys que no pensar.

¿Un èxit internacional com 'La pell freda' demostra que no hi ha literatures minoritàries?

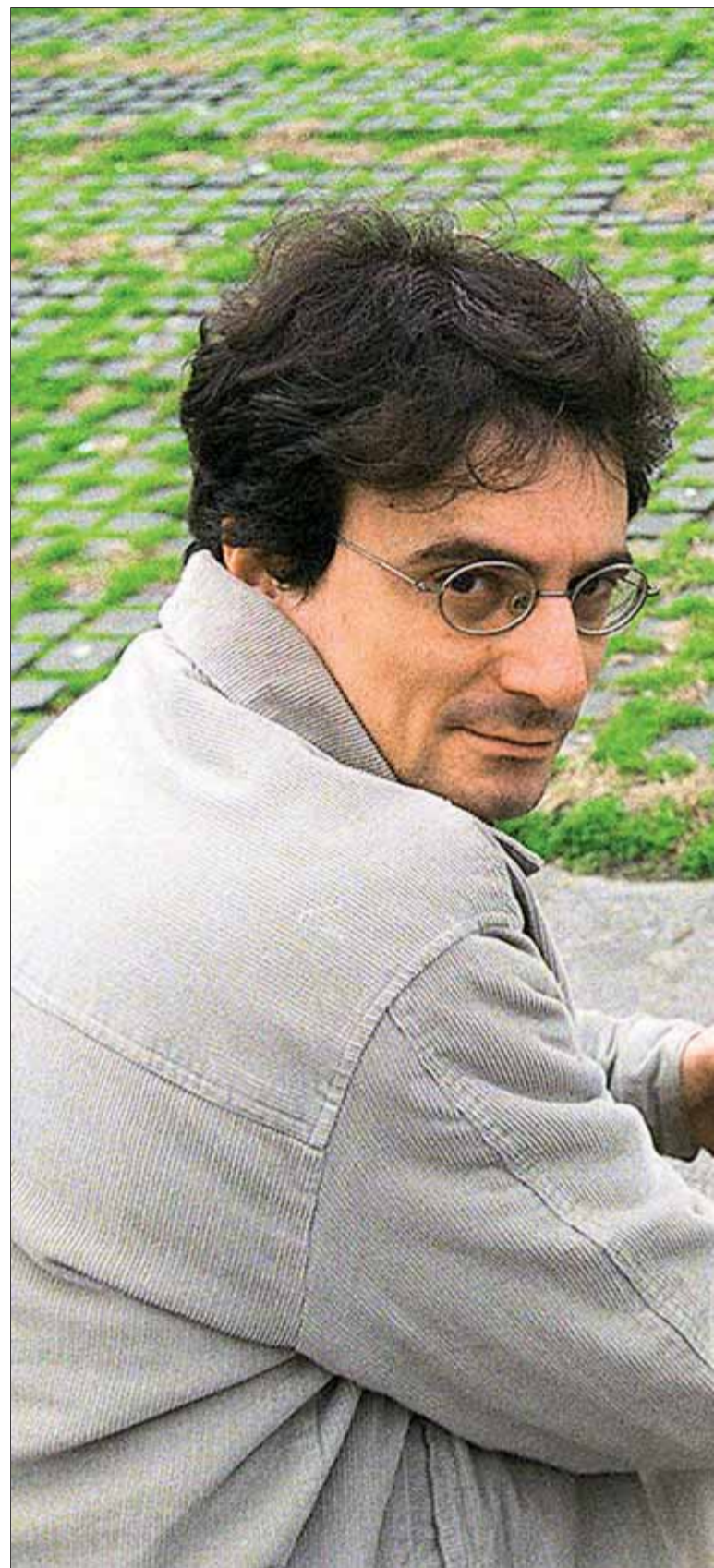
En això sóc molt optimista. Es tracta d'aprofitar les eines de la globalització per tirar endavant.

La seva opció lingüística és molt clara: apropar-se al lector. Intento apropar-me al

màxim al llenguatge popular sense fer malbé la llengua. En català has d'anar fent esses. Una llengua que no innova està condemnada però en el nostre cas és difícil. Els préstecs no haurien de fer por. Però no podem admetre el colonialisme.

Després de la seva experiència internacional, quin paper creu que pot jugar la Fira de Frankfurt en la literatura catalana?

Entenc que es destinin recursos a traduir. Però això no vol dir que una editorial s'hi involucri. L'apassionament d'un editor no es subvenciona mai. La finalitat no és traduir, és establir lligams. He comprovat que quan un editor s'interessa pel que fas el resultat es nota. Hi ha editorials estrangeres que són maquinàries molt potents. Si els interesses t'ho demostren.

L'aparador Sara Vancells

Obres Completes III

Francesc de Borja Moll
Editorial Moll
Palma, 2006

Francesc de Borja Moll (Ciutadella, 1903 - Palma, 1991) és una de les figures més eminentes de les lletres i la cultura catalanes del segle XX. Aquest tercer volum de les seves *Obres Completes*, amb una edició a cura de Maria Pilar Perea i presentat per Joan Veny, aplega els treballs que va fer sobre dialectologia i onomàstica i inclou estudis tan importants com ara *Els llinatges catalans*, *Estudi fonètic i lexical del dialecte de Ciutadella*, *El parlar de Mallorca*, *llengua o dialecte?*, *català o mallorquí?*, entre d'altres, *L'ortografia dels cognoms o llinatges*. Francesc de Borja Moll va ser fundador de l'editorial Moll i de l'Obra Cultural Balear i la seva vasta activitat inclou el *Diccionari català-valencià-balear* i la *Gramàtica catalana referida especialment a les illes Balears*.

Charles Bukowski

Barry Miles
Traducció d'Àngela Pérez Circe
Barcelona, 2006

Barry Miles és un reconegut expert sobre la *beat generation*. Amic i biògraf d'Allen Ginsberg, William Burroughs i Jack Kerouac, també és autor de *Bob Dylan visto por sí mismo*, *Los Beatles, día a día* i la biografia autoritzada de Paul McCartney, *Many Years From Now*. Ara ens ofereix una nova biografia, en aquest cas del poeta i narrador Charles Bukowski (1920-1994), considerat un dels pares del *dirty realism*. L'autor de títols com ara *La màquina de cardar* i *Notes d'un vell brut*, també va ser articulista, alcohòlic, faldiller, polèmic, ludòpata i, sobretot, un ídol generacional que va inspirar pel·lícules com ara *Ordinaria locura*, de Marco Ferreri, i *Barfly*, de Barbet Schroeder. Una biografia molt interessant sobre un personatge imprescindible.

Cuina per a molts

David Lienas
Mina
Barcelona, 2006

De llibres de cuina fa anys que se'n publiquen molts, de generals o d'especialitzats: per a solters, per a vegetarians, cuina fàcil, amanides, per a joves, tradicional catalana, japonesa, per a nens, sense foc, de peix... David Lienas (Barcelona, 1972), cuiner que ha estat xef de diversos restaurants i que ara és professor de l'escola de cuina Bellart, va publicar en aquesta editorial *Cuina't. Plats fàcils i saborosos per a gent que menja sola*, i ara ens ofereix la versió inversa, *Cuina per a molts. Receptes per a 10 persones o més*. Els 75 plats van de la paella al puré de carbassa passant pels profiteroles, la coca de pebrot i els espinacs amb bacallà, però l'interès del llibre són els trucs i proporcions perquè la recepta sigui per a més de quatre persones.

JOSEP LOSADA

Quan Albert Sánchez Piñol (Barcelona, 1965) va deixar llegir l'original d'*El Far* als editors de La Campana, l'entusiasme d'aquests va ser immediat. Del mateix autor havien publicat l'assaig *Pallassos i monstres* l'any 2000 i havien llegit els contes de *Les edats d'or*, que va acabar publicant Proa (2001). La novel·la que finalment duria el títol de *La pell freda* (La Campana, 2002) valia la pena i valia la pena fer tots els esforços perquè arribés lluny. Després d'haver tingut una bona sortida i d'haver fet una bona campanya de Nadal, l'interès de l'editorial era arribar a Sant Jordi en una bona posició i després seguir encara més enllà. La persistència va ser recompensada. Va arribar la publicació en castellà per Edhasa i el premi Ojo Crítico. El llibre es va anar aguantant fins a quedar finalista del premi Llibreter. Un mes després, començaven a arribar les traduccions. França, Alemanya i els EUA encetaven una carrera imparabile. *La pell freda* avui ha arribat als 150.000 exemplars en català i s'ha traduït a 33 idiomes. Sense deixar-se impressionar per l'èxit, Albert Sánchez Piñol anava enlllestint la segona peça de la trilogia. Tres anys després, *Pandora al Congo* (La Campana, 2005, premi Crítica Serra d'Or) sorprenia amb un plantejament ben diferent. La nova novel·la no seguia l'esquema argumental clàssic de la primera sinó que era un repte constant per al lector. Piñol confirmava els seus dots narratius i la crítica li ho reconeixia més unànimement. Fins avui ha venut 50.000 exemplars i ha estat traduïda a 12 idiomes. Pel que fa a la tercera entrega, ambientada al Mataranya, l'autor assegura que serà tota una altra cosa i que anirà carregada d'explosions. Sánchez Piñol desmenteix qualsevol idea romàntica sobre la figura dels escriptors. Defensa l'ofici, tant de l'autor com de l'editor.

TRADUCCIONS

La pell freda Barcelona, La Campana, 2002

Castellà: La piel fría, Barcelona, Edhasa, 2003. Altres idiomes: alemany (Fischer); portuguès (Planeta do Brasil), búlgar (Colibri), coreà (Dulnyuok), croat (Fraktura), danès (Samleren), eslovè (Ucia), anglès americà (Farrar, Strauss & Giroux), estoni (Pegasus), finès (Werner Söderström Osakeyhtiö), francès (Actes Sud), anglès (Canongate), grec (Harlenic hellas), holandès (Cossee), hindi (Confluence International), hebreu (Rimon), italià (Feltrinelli), japonès (Chuokoron-Shinsha), letó (Atena), lituà (Alma Littera), noruec (Gyldendal Norsk), polonès (Noir sur blanc), portuguès (Teorema), txec (Mlada Fronta), romanès (Humanitas), rus (Mir Knigi), serbi (Paideia), suec (Natur Och Kultur), xinès (Crown), turc (Dogan), xinès (Yilin Press), gallec (Ensenada de Ézaro)

Pandora al Congo Barcelona, La Campana, 2005

Castellà: Pandora en el Congo, Madrid, Suma de Letras, 2005. Altres idiomes: alemany (Fischer), portuguès (Planeta do Brasil), eslovè (Ucia), francès (Actes Sud), anglès (Canongate), grec (Harlenic hellas), holandès (Cossee), noruec (Gyldendal Norsk), polonès (Noir sur Blanc), portuguès (Teorema), rus (Mir Knigi)

Pallassos i monstres Barcelona, La Campana, 2000

Castellà: Payasos y monstruos, Madrid, Aguilar, 2006

La mostassa

Ada Castells

Egos i egos

L'última notícia és que aniran a Frankfurt els autors traduïts a l'alemany. Hàbils, els nostres representants han aplicat Ponç Pilat, el gran teòric de les preses de decisions, i s'han dit: "Que decideixin els alemanys, jo me'n rento les mans". Bé, no deixa de ser lògic que hi vagin autors que ells puguin llegir, encara que potser es perden grans joies.

Si sou alguna d'aquestes joies per descobrir, per no fer-vos mala sang heu de posar en pràctica un exercici que ja es comença a estendre per aquests mons literaris. Consisteix a repetir en públic la frase: "Jo no vull anar a Frankfurt", i fer un posat diví. Per reforçar l'exercici, en privat, escriure l'afirmació cent vegades a la llibreteta d'urgència que tot escriptor porta a la butxaca o al bolso. No ha de semblar mai que hi volíeu anar i no

van comptar amb vosaltres. Tampoc s'ha de trucar amb insistència als amics que tenen càrrecs de responsabilitat perquè us hi convidin.

L'exercici més eficaç, però, és fer cas dels qui ja han aconseguit el que voleu tots: lectors. Fa poc han passat per Barcelona Julian Barnes i Henning Mankell. No tenen res a veure l'un amb l'altre, a excepció d'un detall: penquen molt. Barnes va dir que escrivia vuit hores cada dia i Mankell que fins i tot escrivia quan estava de gira per Barcelona, ciutat de grans temptacions per a un suec. Anar a Frankfurt a remenar el cul és incompatible amb escriure; per tant, el millor consol és pensar que un no vol perdre el temps en una fira d'editors on els autors, no ens enganyem, són l'última mona. Més val quedar-se a casa fent la gran obra, o no?

Els llibres més venuts

01.02.07 - 07.02.07

Amb la col·laboració de les llibreries FNAC, Documenta, Proa Espais, Ona, Laie, Llibreria 22, Catalònia, Casa del Llibre, Robafaves...

Ficció

1	Si menges una llimona sense...	S. Pàmies QUADERNS CREMA
2	L'església del mar	I. Falcones ROSA DELS VENTS
3	Kafka a la platja	H. Murakami EMPÚRIES
4	Viatges per l'scriptorium	P. Auster EDICIONS 62
5	La cançó dels missioners	J. Le Carré EDICIONS 62
6	Escolta la meua veu	S. Tamaro COLUMNNA

No-ficció

1	Última notícia de Jesús de...	L. Busquets PROA
2	Els secrets de la felicitat	S. Serrano ARA LLIBRES
3	L'engany: el segon tripartit o...	V. Villatoro ARA LLIBRES
4	Assaigs	M. Montaigne PROA
5	Viatges amb Heròdot	R. Kapuscinski ANAGRAMA-EMPÚRIES
6	Els reptes de l'educació en la...	Z. Bauman ARCADIA

L'ànima de les basses i altres narracions

Diversos autors
Pagès Editors
Lleida, 2006

Nova edició del premi Vent del Port, organitzat pel Casal d'Esplai la Casa del Sol Naixent de Tremp. En aquesta ocasió el guanyador ha estat Francesc Josep Vélez amb la narració que dona títol al recull, però aquest llibre inclou disset narracions més -totes il·lustrades per un total de dotze artistes-, com ara *El rodamón* (Ramon Andreu Ahmed), *Hae* (Francesc Sáez), *Lluna de mel i metzina* (Sandra Martínez), *Subhasta* (Joan Cardona), *De spiritum natura* (Edgar Cantero), *Lupus* (Moisés Queralt), *L'home del fum* (Olga Vilarrasa)... De la mateixa manera que els temes i les tècniques narratives, les localitats de procedència dels autors són també molt diverses: Barcelona, Tremp, Mont-real, Terrassa, Martorell, Cerbi, Palma, Lleida, Sineu, la Seu d'Urgell...

Conversaciones sobre la felicidad

Francesc Miralles
Alienta Editorial
Barcelona, 2007

Aquest llibre recull 25 converses sobre l'art de viure des de perspectives ben diferents que es complementen les unes a les altres i amplien els horitzons de comprensió sobre què és la felicitat i tot el que s'hi relaciona. Francesc Miralles, autor de la novel·la *Amor en minúscula*, sempre ha estat relacionat amb feines d'editor i assessor literari especialitzat en obres d'autoajuda i sobre l'espiritualitat. Va començar a fer entrevistes per a la revista *Cuerpo-Mente* i ara les ha reunit en aquest llibre, convenientment adaptades i centrades en el tema de la felicitat segons la visió de noms com ara Lluís Bassat, Eduard Estivill, Jostein Gaarder, Care Santos, Fernando Trias de Bes, Tulku Lama Lobsang, Carmen Domingo, Antoni Bolinches...

scultura@avui.cat